

מאור עינים

חידושי תורה על הפרשה

גליון מס' 7

ויצא תשפ"ב

וישם מראשתיו, וישכב במקום ההוא.

ברש"י, וישם מראשותיו, עשאן כמין מרזב סביב לראשו, שהיה ירא מפני חיות רעות.

לכאורה קשה, וכי האבנים מסביב הראש יכולים להגן מחיות רעות?

ויתכן לומר שעשה כן לצאת יד"ח ההשתדלות, שיש איזה קושי קטן לחיות לעבור את האבנים.

עוד נ"ל, שיתכן שעשה כן לשמור את עצמו מזחלים מסוכנים כנחשים וכדו', ובשביל שמירה זו, מספיק האבנים ששם מסביב לראשו.

ושמעתי עוד ליישב ע"פ דברי הרמב"ן בפר' נח (ו, יט), שהקב"ה מעדיף למעט בנס כי כן הזדך בכל הניסים שבתורה או בנביאים לעשות כל אשר ביד אדם לעשות והשאר יהיה בידי שמים. ע"כ.

לפ"ז י"ל שלכן גם יעקב שם את האבנים מסביב לראשו, כדי למעט את הנס, אפ"ל במשהו.

(כח, י) ויצא יעקב מבאר שבע, וילך חרונה.

רש"י לקמן (כט, יא) כתב, דאחרי שעזב יעקב את בית אביו רדף אליפז בן עשו במצות אביו אחריו להורגו, ולפי שגדל אליפז בחיקו של יצחק משך ידו ולא הרג אותו. א"ל מה אעשה לציווי של אבא, א"ל יעקב טול מה שבידי והעני חשוב כמת.

וי"ל דדברי חז"ל אלו מרומזים בראשי תיבות דפסוק הראשון של פרשתנו – וַיֵּצֵא יַעֲקֹב – "ויצא יעקב צ'דיק, א'ז י'שא ע'שו ק'ולו ב'בכי, מ'יד ב'א א'ליפז ר'שע ש'הוא ב'ן ע'שו, ו'יתן י'עקב ל'ו כ'ל ח'ילו (ח'פציו), ר'ק נ'שאר ה'מקל" (הגר"י אסאד זצ"ל).

כמו"כ מרומז בפסוק לקמן 'את פל הדברים האלה' (כט, יג), "אל תתמה כי לא הבאתי דבר, ברכוש רב יצאתי משם, ה'לך אליפז לקח ה'כל" (מפי השמועה).

(כח, יא) ויפגע במקום וילן שם כי- בא השמש, ויקח מאבני המקום